

Народився Ольгерд Іполит Бочковський І (13) березня 1885 р. на станції Долинська Херсонської губернії (сучасна – Кіровоградська область), у родині службовця залізниці. Батько Аполлон Бочковський мав польські корені, мати Ганна Раєцька походила з литовського роду. Сім'я дотримувалася римсько-католицького віросповідання.

1903 р. О. Бочковський закінчив Єлисаветградське реальне училище. У 1904–1905 рр. навчався на економічному відділенні Петроградської Політехніки та Лісного інституту Санкт-Петербурга. Протягом 1906–1909 рр. відвідував студії та лекції на філософському факультеті Карлового університету (Прага). 1923 р., як стипендіат Фонду президента доктора Т. Г. Масарика при Українському вільному університеті у Празі, був табілітований на доцента соціології.

1924 р. почав працювати доцентом кафедри соціології та теорії нації Української господарської академії в Подєбрадах. З 1932 р. викладач Українського технічно-господарського інституту.

Свою наукову кар'єру О. Бочковський розпочав з публіцистичної та журналістської діяльності у чеському часописі “Slovanský Přehled”. Починаючи з 1908 р. його матеріали виходили під власним прізвищем у польському варіанті написання *Wozzkowski H[ipolyt]* та пізніше чеському – *Bočkovskij O[lgerd] I[polit]*), під псевдонімом О. Gozdawa і криптонімами Н. В., В., О. Б., І. Б., Н. В-ј, Н. В-кий, –z–, cz, –ov, ski. (рідше –b–, –h–). Його статті та матеріали виходили у чеських журналах, що торкалися східноєвропейських справ та українських зокрема, а саме: “Slovanský Přehled”, “Naša Doba”, “Volna myšlenka”, “Pravo Lidu”, “Čas”. Був кореспондентом київської газети “Рада” та львівського часопису “Економіст”, газети “Діло”; паризького часопису “Тризуб”, журналу “Украинская жизнь”, що редагувався С. Петлюрою; з польських – краківського “Krytyka” та “Myśl niepodległa”, “Biuletyn Polsko-Ukrainski” тощо.

Як дослідник національного питання дебютував у 1910 р. із працею чеською мовою “Українське питання” (“Ukrajinská otázka”). На початку Першої світової війни 9 серпня 1914 р. О. Бочковського, як підданого Росії, було заарештовано австрійською поліцією та інтерновано на німецько-чеському кордоні фактично до кінця 1918 р.

З 1919 р. став одним із організаторів роботи Надзвичайної дипломатичної місії УНР у Празі (під керівництвом М. Славінського), працював керівником пресового відділу, а згодом – аташе, обов'язки якого виконував до 1 жовтня 1922 р. У 1920-ті роки очолював подєбрадський осередок “Закордонної делегації” УСДРП. У своїх політичних поглядах притримувався ідеї активної боротьби українського народу

за створення власної держави, наполягав на тому, що лише власними зусиллями та без втручання зовні можна досягти поставлених завдань; незмінною залишалася громадянська позиція неприйняття радянського та нацистського режимів.

У 1933 р. взяв участь у роботі Громадського комітету порятунку України в Празі (з філією у Братиславі), започаткував і був редактором часопису чеською мовою “Hlad na Ukrajině”. Автор “Одвертого листа” до голови французького сенату Едуарда Ерріо від 5 вересня 1933 р. О. Бочковський визначив голод як “плановий і послідовний метод боротьби більшовиків з українським населенням”, “спосіб винищення селянства”.

З 1934 р. очолював Товариство прихильників Української господарської академії (ТПУГА), що під гаслом “Народ Собі!” на практиці реалізовувало завдання “спільними силами українських організацій, установ, і т. п. та поодиноких активних і свідомих громадян утримувати власними коштами свою Національну Політехніку”.

Після затьяжної хвороби 9 листопада 1939 р. вчений помер у шпиталі Червоного Хреста у Празі. Чеські дослідники Т. Беднарждова та Ф. Янчик визначили місце поховання Ольгерда Іполита Бочковського на Ольшанському цвинтарі (м. Прага).

Основні опубліковані праці: “Українське питання” (1910 р.), “Поневолені народи царської імперії, їх національне відродження та автономне прямування” (1916 р.), “Національна справа: статті про національне питання в зв’язку з сучасною війною” (1918 р.), “Націологія і націографія” (1923 р.), “Т. Г. Масарик: Національна проблема та українське питання (спроба характеристики та інтерпретації)” (1931), “Боротьба народів за національне визволення” (1932 р.), “Вступ до націології” (1934 р.), “Основи журналізму: нарис теорії журналістики” (1937 р.), “Наука про націю та її життя” (1939 р.).

З вересня 2010 р. у м. Долинська Кіровоградської області урочище відкрито меморіальну дошку-барельєф на честь 125-річчя Ольгерда Іполита Бочковського. Дошку встановлено на будівлі музею історії Долинського району. Ініціатива та організація увічнення пам’яті вченого належить завідувачу фондами музею В. Маруценко, якого підтримала місцева громада та допомогла зібрати кошти. Автор дошки – відомий на Кіровоградщині скульптор В. Френчко.